

پایان بحران یا آغاز چالشی جدید؟

«مجمع انتخاباتی» فرصتی دوباره برای ژیمناستیک

گزارش دنیاچدردی

ژیمناستیک ایران طی سال‌های گذشته روزهای سخت و دشواری را پشت سر گذاشته است. آنچنان سخت که بدون اغراق می‌توان از آن تحت عنوان روزهای سیاه ژیمناستیک ایران یاد کرد، آن هم در شرایطی که در مسیر پیشرفت قابل توجهی قرار داشت؛ پیشرفتی که علاوه بر نقره بازی‌های آسیایی، بعد از ۶۰ سال، ایران را صاحب سهمیه المپیک کرد؛ دشواری‌هایی که می‌شد با پادرمیانی مسئولان رده بالای ورزش حل و فصل شود اما ورود آقایان مسئول به داستان ژیمناستیک نه تنها مشکلات آن را مرتفع نکرد که به آن دامن هم زد، به طوری که تا ماه‌ها ورزشکاران این رشته به دلیل لجاجت بین مسئولان از اعزام محروم بودند و شاید اگر کمیته ملی المپیک و وزارت در آخرین تصمیم‌گیری خود برای حل مشکل ورزشکاران یا پیش‌نگذاشته بودند، امروز نه نقره بازی‌های آسیایی را در کارنامه این رشته داشتیم و نه حتی سهمیه المپیک پاریس را.

تلیخ گذشته درس گرفته باشند و از تکرار آن بپرهیزند که در غیر این صورت مثل گذشته آش همان آش خواهد بود و کاسه همان کاسه. در واقع امروز برای خروج از سال‌ها بلاتکلیفی و بی‌ثباتی، نیاز به تدبیر است و برگزاری انتخاباتی قانونی و به دور از هر گونه حاشیه، درست برخلاف مرتبه قبل که اسارت کار با حواشی بسیار همراه بود، حاشیه‌هایی که متولیان ورزش جای برچیدن بساطش به آن دامن زدند تا این رشته را به سمت نابودی هدایت کنند.

در واقع آنچه باعث شد ژیمناستیک ایران روزهای تلخی را تجربه کند، اتفاقات و اشتباهات مدیریتی بود که به حواشی معمول و اختلاف‌نظرها دامن زد تا کار چنان بیخ پیدا کند که این رشته حتی سبایه تعلیق را هم بالای سر خود ببیند، اما درست در چنین روزهایی بود که الفتی توانست در پی اولین اقدام مثبت آقایان جهت حل و فصل مشکلات ژیمناستیک بعد از کسب نایب قهرمانی در بازی‌های آسیایی هانگژو، سهمیه المپیک پاریس را هم برای ایران به ارمغان آورد.

داستان درست از روزی شروع شد که مهلت قانونی ریاست اینچه‌درگاهی به پایان رسید و رئیس جدید باید در مجمع انتخاباتی معرفی می‌شد، اما بعد از گذشت زمان زیادی از ثبت‌نام

کند و همین مسئله مهم‌ترین دلیل برای ابطال انتخاباتی بود که حقدادی توانست در غیاب رقبایی چون اینچه‌درگاهی برنده آن باشد، البته در شرایطی که بعد از ترک جلسه از سوی اینچه‌درگاهی، ۲۴ نفر از اعضا نیز به نشانه اعتراض مجمع را ترک کردند تا صلاحیت مجمع انتخاباتی زیر سؤال رود، هرچند غیرقانونی بودن انتخابات و ابطال آن را مراجع ذی‌صلاح داخلی تأیید کردند، اما در واقع چاره دیگری جز این نبود چراکه بعد از اعلام ریاست حقدادی که اینچه‌درگاهی حاضر نشد پسرود ایمیل فدراسیون را در اختیار رئیس جدید بگذارد، فدراسیون جهانی نیز همچنان اینچه‌درگاهی را به عنوان رئیس می‌شناخت نه حق دادی را. از سوی دیگر، یوسف طبا، نماینده فدراسیون جهانی که در روز مجمع حضور داشت، گفته بود خوب و بدهای جلسه را تماماً گزارش خواهد کرد.

شاید آنچه اینچه‌درگاهی را سرلج انداخت، این بود که به گفته خودش روز مجمع متوجه شد نامش روی تخته نیست و زمانی که پرس‌وجو کرد، گفته شد تأییدصلاحیت او هنوز نیامده است. در حالی که این قابل قبول نبود و بر آتش اختلافات دمید؛ آتنسی که در آن به طور مستقیم به چشم ورزشکاران رفت چراکه رئیس جدید ایمیل فدراسیون و رمز آن را نداشت و همین مسئله باعث شده بود شرایط ثبت‌نام ورزشکاران را نداشتند و تا ماه‌ها، ورزشکاران از حضور در مسابقات بین‌المللی محروم بودند، اما در نهایت قبل از بازی‌های آسیایی هانگژو بود که آتش اختلافات با پادرمیانی کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و همچنین ابطال انتخابات و کناره‌گیری حقدادی از سسمتی که داشت، کم شد و همین مسئله جواز حضور ملی پوشان ژیمناستیک در هانگژو را فراهم کرد تا بعد از سال‌ها، شاهد نایب قهرمانی ژیمناستیک ایران در بازی‌های آسیایی باشیم؛ موقیقتی که از سوی الفتی به دست آمده؛ ملی‌پوشی که چندماه بعد نیز توانست ژیمناستیک را روانه المپیک پاریس کند.

هر چند وعده‌های داده‌شده قبل از بازی‌های آسیایی آنطور که باید و شاید عملی نشد، اما به نظر می‌رسد ژیمناستیک ایران آماده خروج از بحران است چرا که دست آخر مسئولان تصمیم به برگزاری دوباره انتخابات گرفتند؛ انتخاباتی که قرار است ۱۳۴ دی‌پهشت ماه جهت روشن‌شدن تکلیف ژیمناستیک ایران برگزار شود، هرچند به نظر می‌رسد همچنان ایرادات اساسی به روند برگزاری انتخابات ژیمناستیک وارد است؛ انتخاباتی که طبق حکم دیوان عدالت اداری ابطال شده بود و باید از نو برگزار شود، یعنی بر اساس قانون باید نام‌نویسی از متقاضیان احزاب پست ریاست فدراسیون دوباره انجام شود، اما گفته می‌شود مجمع انتخاباتی جدید قرار است با همان سه فرد سابق برگزار شود و این بدون شک شکل و شمایل قانونی ندارد و باید دید آیا بار دیگر این رشته را به چالشی می‌کشد یا مشکلاتش را یکبار برای همیشه پایان خواهد بخشید.

نگاه

اول تغییر نگاه مسئولان بعد انتخاب درست

فریدون حسن

بدون تردید یکی از رشته‌های مهم و تأثیرگذار در شاخص رشد ورزش هر کشور رشته پایه و مادر ژیمناستیک است. بگذریم که این رشته در مسابقات مهمی چون المپیک و بازی‌های آسیایی چه تعداد مدال دارد اما مسئله مهم‌تر از این تعداد مدال این است که کشور‌های صاحب عنوان و جایگاه در ورزش جهان با بهادان به رشته‌هایی چون دوومیدانی و ژیمناستیک به عنوان ورزش‌های پایه و مادر هم سطح آمادگی جسمانی شهروندان خود را بالا می‌برند و هم شاخص ورزش کشورشان را افزایش می‌دهند.

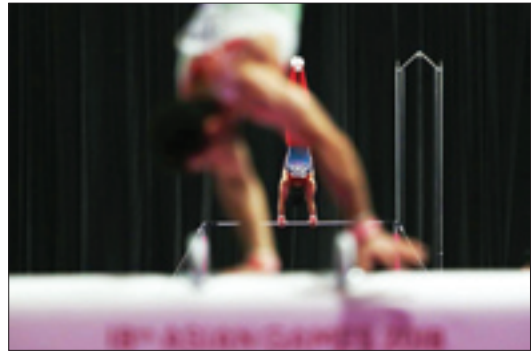
ناگفته نپسایدست وقتی در کشور ما همه چیز به فوتبال تعلق دارد و حتی وقتی قرار است از مدال‌آوران المپیک و بازی‌های آسیایی تحلیل به عمل آید، رئیس فدراسیون فوتبال که حدود ۵۰ سال است رنگ المپیک به خود ندیده و در بازی‌های آسیایی هم از سوی هنگ‌کنگ حذف شد، سخنرانی می‌کند، باید هم رشته‌ای چون ژیمناستیک با این همه حاشیه و مشکل روبه‌رو باشد. ژیمناستیک با وجود تمام تلاش‌ها و زحماتی که دست‌اندرکاران آن متحمل شده و می‌شوند باید هم با حاشیه روبه‌رو باشد، چون اولویت اول آقایان کت و شلوارپوش ورزش محسوب نمی‌شود. در چنین فضایی طبیعی است که شاهد باشیم این رشته پایه حدود سه سال در بدترین شرایط مدیریتی به سر برسد و مانند گوشت قربانی از این دست به آن دست شود.

فرداروز سرنوشت‌سازی برای ژیمناستیک ایران است؛ روزی که قرار است رئیس جدید این رشته انتخاب شود تا بتواند کشتی طوفان‌زده ژیمناستیک ایران را به ساحل آرامش برساند، البته نباید از یاد برد که قبل از این انتخابات چیزی که باید در سطح کلان ورزش ایران تغییر یابد، نگاه مسئولان ورزش کشور، از وزارت ورزش گرفته تا کمیته ملی المپیک به رشته‌هایی چون ژیمناستیک است. بدون هیچ شک و تردید وقت نگاه حمایتی و توجه ویژه به این رشته‌ها وجود نداشته باشد، حتی به میدان آمدن کارکنان و فدراسیون هم نمی‌تواند در ادوا و شاید تنها به صورت مقطعی برخی مشکلات را حل و فصل کند. ژیمناستیک ایران با وجود تمام مشکلات ثابت کرده از چه ظرفیت بالایی برای کسب موفقیت در میدان بین‌المللی برخوردار است. توجه داشته باشید که این موفقیت‌ها می‌تواند تمام تلاش‌ها در فدراسیون ژیمناستیک در دوران بلاتکلیفی به سر می‌برده و هیچ کس پاسخگوی اتفاقات رخ داده نبوده است، حال‌در نظر بگیرید این فدراسیون به آرامش برسد و بتواند برنامه‌ریزی مناسب و درستی برای آینده داشته باشد، به طور حتم با این روند می‌توان انتظار داشت که این به بعد اخبار خوش بیشتری از موفقیت‌های این رشته بشنویم و شاهد مدال‌آوری و افتخار آفرینی بیشتر ورزشکاران این رشته باشیم، البته تکرار این نکته بسیار ضروری است که موفقیت ورزش کشور و رشد و تاملی رشته‌هایی چون ژیمناستیک جدای از تمام تلاش‌ها نیست که در مجموعه فدراسیون، تیم‌های ملی و باشگاهی صورت می‌گیرد، به تغییر نگاه مسئولان ورزش کشور بستگی دارد؛ نگاهی که باید متمرکز بر رسیدن جام جهانی فوتبال است و سفرهای استانی برای گرفتن عکس‌های یادگاری. فردا برای ژیمناستیک ایران روز سرنوشت‌سازی است، به امید اینکه این رشته با انتخابی درست در مسیر پیشرفت و توسعه قرار گیرد.

نگاه کارشناسان در گفت و گویا «جوان» | شبپروزی

مثل جاسوس‌ها به خارج ایمیل زدند!

دهند دیگران مسئولیت را بر عهده بگیرند. ریاست فدراسیون جایگاه کسب تجربه نیست، کسی باید رئیس شود که هم مدیر باشد و هم توانمند. رئیس فدراسیون جایگاه بین‌المللی و بانسل‌های جوان و پایه سرو کار دارد و تصمیمات سیستم ورزش را تغییر می‌دهد. رئیس فدراسیون نمی‌تواند سلیقه‌ای عمل کند بلکه باید با تفکر بخت و حرفه‌ای پیش برود. اگر قرار باشد چهار سال زمان صرف آزمون و خطا و کسب تجربه شود، به از بین رفتن یک رشته منجر خواهد شد. بودجه وزارت ورزش محدود است و کسی باید مسئولیت کسب فدراسیون داشته باشد مالی دیگر برای ژیمناستیک استفاده کند. اگر فقط روی بودجه مصوب حساب شود، نهایتاً طی یک سال می‌تواند ادو خارجی داشت، البته سایر رشته‌ها نیز این شرایط را دارند و بودجه وزارت کفاف آنها را نمی‌دهد. در نتیجه افرادی باید برای تصدی ریاست پیشقدم شوند که توانایی جذب فدراسیون داشته باشند و صرفاً دست‌شان در جیب وزارت ورزش نباشد تا بتوانند اعزام‌های خارجی را انجام دهند. در چند ماه گذشته پس از بازگشت خاتم اینچه‌درگاهی، ملی‌پوشان

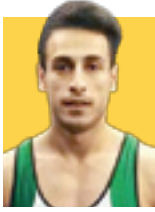

به چهار مسابقه کسب سهمیه اعزام شده‌اند، تیم تریپولین مسابقات هنگ‌کنگ را در پیش دارد و تیم ژیمناستیک هنری برای کسب سهمیه در شش وسیله به مسابقات ازبکستان اعزام خواهد شد. حضور در رویدادهای بین‌المللی هزینه زیادی روی دست فدراسیون می‌گذارد و برای اعزام‌های اخیر بیش از ۱۰ میلیارد تومان هزینه شده است، در حالی که کل بودجه یک‌ساله فدراسیون ژیمناستیک ۱۰ میلیارد است و شاید ۹ میلیارد آن تخصیص پیدا کند، به همین خاطر باید از منابع دیگر نیز بهره‌گرفت تا بتوان برنامه‌ها را اجرائی کرد. وزارت و کمیته ملی المپیک حمایت‌های لازم را از ژیمناستیک داشته و بودجه این رشته افزایش پیدا کرده است. خدا را شکر که استقلال و پرسپولیس هم خصوصی شدند و دست وزارت از نظر بودجه باز شده است. امیدواریم بودجه سرخابی‌ها صرف دیگر رشته‌ها شود. همچنین وزارت و کمیته تمام تلاش‌شان را می‌کنند تا انتخابات بدون حاشیه برگزار شود.

بلاتکلیفی سه ساله فدراسیون ژیمناستیک آسیب زیادی به این رشته زده است. خوشبختانه با روی کار آمدن کورته هاشمی به عنوان وزیر ورزش، از دی‌ماه فدراسیون به ثبات نسبی رسیده و برای نخستین‌بار در تاریخ ژیمناستیک ایران موفق به کسب سهمیه بازی‌های المپیک شده است. این موفقیت ثابت می‌کند ژیمناستیک کشورمان در رویدادهای مهم خارجی افتخار آفرینی می‌کند و این افتخار برای ورزش ایران خواهد بود. ژیمناستیک نیازمند آرامش است و امیدواریم در انتخابات

پیش‌رو فدراسیون به ثبات لازم برسد تا روند رو به رشد ملی‌پوشان و مدال‌آوری آنها قطع نشود. پیشرفت‌های اخیر بسیار خوب بوده و حتی به فینالیست شدن مهدی الفتی در بازی‌های المپیک پاریس امیدوار هستیم. از آنجا که در رتبه‌بندی جزو دو نفر اول بر خرس است، درصدی هم احتمال کسب مدال المپیک را دارد چراکه در این رشته هر لحظه امکان دارد قهرمانان و مدال‌آوران هم از وسیله سقوط کنند. هیچ چیز قابل پیش‌بینی نیست و قطعاً اگر الفتی عملکرد همیشگی‌اش را داشته باشد، یکی از پنج‌شش نفر اول المپیک پاریس خواهد بود. هر اتفاقی ممکن است، بیفتد و هر ورزشکار فقط یک‌بار فرصت دارد در کشتن را طی چند ثانیه به بهترین شکل اجرا کند. این مسئله همزمان با ریسک و زیبایی‌های ژیمناستیک را افزایش می‌دهد. بزرگ‌ترین چالش ایجادشده در اثر عدم ثبات مدیریتی در فدراسیون، اعزام‌های خارجی ملی‌پوشان بود. فرد منتخب اعضای مجمع باید بحث همگانی کردن ژیمناستیک و استعدیابی را در برنامه‌های اصلی قرار دهد. بعد از کسب سهمیه المپیک، تعداد خانواده ژیمناستیک ایران با همگانی شدن می‌تواند دو برابر شود. در بین همین اعضای جدید استعدادهایی وجود دارد که چند سال آینده خوش خواهند درخشید. ایرانی‌ها استعداد موفقیت در ژیمناستیک را دارند، فقط قهرمانان، ورزشکاران و مربیان مان به حمایت‌های بیشتر نیاز دارند.

امیدواریم رئیس جدید همزمان به بحث قهرمانی و همگانی توجه ویژه داشته باشد. جمع‌کردن خانواده ژیمناستیک کنار هم و کاهش حواشی نیز باید مدنظر قرار گیرد تا همه باهم برای موفقیت این رشته تلاش کنیم. متأسفانه مطلع شدم برخی افراد از داخل به خارج ایمیل زده و از سهمیه المپیک الفتی ایراد گرفته‌اند! این کار اصلاً خوب نیست. المپیک شدن الفتی چه آسیبی به شما می‌زند. طرح این موضوع باعث شده است خارجی‌ها به ما بخندند. وقتی فدراسیون جهانی ژیمناستیک اسامی المپیک‌ها را اعلام می‌کند، یعنی همه بررسی‌ها انجام و کار تمام شده است. تیری در تاریکی انداخته و تلاش می‌کند به ژیمناستیک ضربه بزند. این افراد جاسوس‌های ورزش هستند. در هر رشته‌ای ممکن است عده‌ای مخالف و عده‌ای موافق باشند. نمی‌توان همه را راضی نگه داشت و برخی هم دنبال سهم‌خواهی هستند، منتها کسانی باید دنبال سهم باشند که بتوانند به این رشته کمک کنند. آنها که این توانایی را ندارند، خودشان باید عقب بنشینند و اجازه

هادی خاتریزاد کاپیتان سابق تیم ملی

کامل داشته و از جنس این رشته باشد، او باید درد رشته را بداند. هر چقدر به مسئولان یگویی تجهیزات ژیمناستیک قدیمی و فرسوده است، به نظر شان می‌رسد همین امکانات کافی است، حتی از قیمت تجهیزات نیز آگاه نیستند، ولی رئیسی که ژیمناستیک را بشناسد، این مسائل را درک می‌کند و می‌داند از کجا باید وسایل را تهیه کند. همچنین این رئیس قوی‌ترین افراد را در بعد فنی به کار خواهد گرفت و همه دست به دست هم خواهند داد تا پیشرفت لازم حاصل شود و به اهداف زده تعیین‌شده برسیم. فرسودگی تجهیزات موجود یکی از مهم‌ترین مشکلات ژیمناستیک است، به همین خاطر وقتی بچه‌های ما به مسابقات بین‌المللی اعزام می‌شوند، امکانات خارج از کشور برای‌شان جدید است، از رنگ گرفته تا جنس وسایل. این مسئله باعث می‌شود ژیمناست‌های ما در رقابت‌ها کمی سردرگم شوند و زمان می‌برد تا با امکانات روز دنیا آخت شوند. ضعف تجهیزات بزرگ‌ترین معضل ماست. باید این مسئله جدی گرفته شود و با ثبات مدیریتی و حمایت وزارت ورزش، شرایط ژیمناستیک قطعاً بهترفته

بهرتر خواهد شد. همدلی هیئت‌های استانی و جامعه ژیمناستیک، این رشته را به سر منزل مقصود خواهد رساند. در همه خانواده‌ها اختلاف وجود دارد و این مسئله انکارناپذیر است، منتها اگر مشکل و اختلافی هم وجود دارد با صحبت و رایزنی درون خانوادگی قابل حل شدن است. متأسفانه آنها که از این خانواده نیستند و وارد ژیمناستیک می‌شوند، به مشکلات دامن می‌زنند و حواشی را دوچندان می‌کنند. در غیر این صورت اگر کار دست اهالی ژیمناستیک باشد، خودشان به هر نحوی شده حواشی را مدیریت و مشکلات را برطرف خواهند کرد. شک نکنید روزهای خوبی پیش‌روی ما خواهد بود و شاید در بازی‌های المپیک نیز موفقیتی باورنکردنی رقم بخورد. در این صورت راه پیشرفت برای دیگر ژیمناست‌های ایرانی باز خواهد شد تا در آسیا و جهان بهترین نتایج را کسب کنند. قبل از سال ۱۳۹۶ به دنبال حضور در رتبه‌بندی جهانی بودیم و حالا ژیمناستیک ایران در آسیا و جهان جایگاهش را پیدا کرده است.

انتخابات ژیمناستیک فردا برگزار می‌شود اما نمی‌توان حرف از گرمی تیم تور انتخابات زد چراکه برخی همین امکانات کافی است، حتی از قیمت تجهیزات نیز آگاه نیستند، استفاده می‌کنند و این مسئله برای ژیمناستیک ایران بسیار بد است. کسب سهمیه المپیک از سوی مهدی الفتی یکی از افتخارات درخشان ژیمناستیک کشور محسوب می‌شود ولی متأسفانه برخی برای ضربه‌زدن به نامزد رقیب و رسیدن به اهداف‌شان به چند کشور نامه زده و به فدراسیون جهانی ایمیل ارسال کرده‌اند.

مدعی شده‌اند سهمیه الفتی تقلبی است! مگر چنین چیزی امکان دارد؟ با این روش قصد برهم زدن انتخابات را دارند و حتی می‌توان گفت منافع ملی کشور را نیز زیر سؤال برده‌اند. خوشبختانه شرایط خوبی بر این رشته حاکم است و ژیمناستیک از مسابقات عقب نماند. در ورزش حرفه‌ای نباید سیاسی کاری کرد و به فکر اصل ورزش بود. متأسفانه برخی نامزدها به جای حرف زدن از افتخارات و کارهای خودشان، به روش‌های دیگر متوسل شده‌اند، حتی اعلام کرده‌اند وزارت به فلان نامزد گفته از انتخابات کنار بکشید! معلوم نیست چرا چنین صحبت‌هایی مطرح می‌شود و قصد دارند با این صحبت‌ها اعضای مجمع را تحت تأثیر قرار دهند. در حالی که توسل به چنین روش‌هایی بسیار زشت است، منتها وزارت ورزش دیدگاه مثبتی نسبت به ژیمناستیک دارد و حمایت لازم را از این رشته داشته‌اند. ای کاش وزارت با این نامزدها برخورد کند. وقتی یک نفر اینگونه به خارج نامه می‌زند، آیا نمی‌توان نام این کار را جاسوسی گذاشت؟ در واقع سعی می‌کنند از ارتباطاتی که قبلاً داوران یا خارج داشتند استفاده کنند، با این حال فدراسیون جهانی ژیمناستیک، هرگز با چنین نامه‌هایی تحت تأثیر قرار نخواهد گرفت. نامزدی که تنها سه‌چهار ماه مسئولیت فدراسیون را بر عهده داشت، بعد از موفقیت مهدی الفتی در آسیا ۳۰۰ میلیون تومان جایزه دریافت کرد. آنها باید بدانند برای موفقیت ژیمناستیک چه کسانی زحمت کشیده‌اند و می‌توانستند این جایزه را بین هیئت‌های استانی تقسیم کنند. نامه‌زدن به خارج این پیش‌بینیه را در عرصه بین‌الملل ایجاد می‌کند که ژیمناستیک ایران دچار تشنج شده و قصدشان به تعلیق کشیدن فدراسیون و به چالش کشیدن ورزش کشور است، در حالی که با استفاده از ارتباطات بین‌المللی جلوی این اتفاق را گرفته است تا مجمع انتخاباتی در آرامش انتخاب شود. سال گذشته می‌توانستیم تیم را به یونیورسیاد دانشجویان جهان اعزام کنیم اما به خاطر اختلافات حضور در این رویداد مهم از دست رفت. از طرفی قبل از این هم می‌توانستیم سهمیه المپیک را به دست بیاوریم، قبل از مهدی الفتی که سهمیه گرفت، کیخانی نیز می‌توانست به سهمیه المپیک برسد، ولی به خاطر اختلافات داخلی، فدراسیون جهانی نسبت به ما بدبین شده بود. این اصلاً خوب نیست. کسی باید رئیس فدراسیون شود که به ژیمناستیک اشراف